

Arrest

nr. 222 672 van 14 juni 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten E. MASSIN en A.-C. RECKER
Ernest Cambierlaan 39
1030 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 4 januari 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 december 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 maart 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 april 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A.-C. RECKER, die *loco* advocaat E. MASSIN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 30 oktober 2015 België is binnengekomen, diende op 4 november 2015 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 4 december 2017 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 4 december 2017 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 04/11/2015
Overdracht CGVS: 24/03/2016*

U werd op 5 oktober 2017 van 14.15u tot 17.36u gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen, bijgestaan door een tolk die het Dari machtig is. Uw advocaat meester Bangagatare loco meester Massin was gedurende het ganse gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Kalakan gelegen in het gelijknamige district in de provincie Kaboel. U bent Tadzjiek van etnische origine.

U verklaart dat u gedurende drie jaar dienst deed bij de politie. Daarna verbleef u ongeveer tweeënhalf jaar in Iran. U keerde terug naar Afghanistan en trad in dienst bij het Afghaans nationaal leger. U kreeg problemen met een collega, genaamd B., die een spion van de taliban was. Op een dag hoorde u B. telefoneren met de taliban. U rapporteerde dit aan uw overste. Er werd geen gevolg gegeven aan uw melding. Na een conflict met B. werden jullie beiden uit het leger ontslagen. Toen u op een dag met vrienden uit eten ging in Surobi, het district in de provincie Kaboel waarvan B. afkomstig is, werd u bij het verlaten van het restaurant door B. met een wapen bedreigd. Een vriend ontwapende B. en sloeg hem met de kolf van het wapen. Toen jullie terugreden werden jullie tegengehouden in Pul-e-Charkhi. Omdat B. machtige vrienden heeft werd u veroordeeld tot acht jaar gevangenisstraf. In de gevangenis werden jullie omgeven door talibanleden. Na drie jaar werden u en uw vrienden vrijgelaten. Ba., één van vrienden die mee veroordeeld werd vanwege het incident met B., werd na zijn vrijlating onthoofd door de taliban. Op zijn lijk had de taliban de boodschap geschreven dat ze ook jullie zouden doden. U besloot dat uw leven niet veilig meer was in Afghanistan en dat u het land diende te verlaten.

U reisde via Pakistan, Iran, Turkije, Griekenland, Macedonië naar Servië. In Servië werden uw vingerafdrukken genomen en verbleef u gedurende één dag in een opvangcentrum. U verklaart dat u er geen asielaanvraag indiende. U reisde via Kroatië, Slovenië naar Oostenrijk waar u drie dagen in een opvangcentrum verbleef. U reisde vervolgens naar Duitsland. U verklaart dat u geen asielaanvraag indiende in de landen waardoor u reisde. U reisde vervolgens naar België. Op 30 oktober 2015 betrad u het Belgisch grondgebied. Op 4 november 2015 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties. U verklaart niet terug te kunnen keren naar Afghanistan omdat u de taliban vreest.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: een identiteitsdocument (taskara), een opleidingsattest, twee documenten aangaande uw verblijf in de gevangenis, twee foto's waarop u afgebeeld staat in politie-uniform, een foto die genomen zou zijn tijdens uw verblijf in Iran en vijf foto's die genomen zouden zijn in de gevangenis.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw asielaanvraag uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie vragenlijst CGVS p.2), blijkt uit de door u afgelegde verklaringen betreffende uw identiteit en uw verblijfplaats(en) de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Zo stelde u op 9 maart 2016 op de Dienst Vreemdelingenzaken dat u op 6 september 1987 geboren bent (verklaring DVZ – vraag 4). Bij aanvang van uw gehoor voor het CGVS stelt u dat er zich een vergissing voordeed op de Dienst Vreemdelingenzaken en dat de door genoteerde geboortedatum niet correct is. U verklaart nu in het bezit te zijn van een identiteitsdocument (taskara) waarop uw correcte leeftijd vermeld staat (cgvs p. 1-2 en 23). Uw bewering dat uw eigen verklaring betreffende uw geboortedatum op de Dienst Vreemdelingenzaken niet correct is maar de geboortedatum op het door u neergelegde identiteitsdocument wel roept ernstige vragen op.

U blijkt doorheen het gehoor immers allerm minst moeilijkheden te hebben met het memoriseren van data. Er kan bijgevolg vanuit gegaan worden dat u correcte verklaringen kan afleggen wanneer u naar uw geboortedatum gevraagd wordt. Het voorgaande doet vermoeden dat u de door u op de DVZ opgegeven geboortedatum wil aanpassen aan de geboortedatum die vermeld wordt op uw tijdens de asielprocedure ontvangen identiteitsdocument.

Verder verklaart u bij aanvang van het gehoor voor het CGVS dat naast de vergissing betreffende uw geboortedatum ook de duur van uw verblijf in Iran foutief genoteerd werd op de Dienst Vreemdelingenzaken. U stelt dat u geen anderhalf jaar maar slechts één jaar in Iran verbleef (cgvs p.1-2). Hierover dient te worden opgemerkt dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken geenszins verklaarde dat u gedurende anderhalf jaar in Iran verbleef. In de Vragenlijst stelde u wel gedurende tweeënhal jaar in Iran te hebben verbleven (vragenlijst cgvs – vraag 3.1). De vaststelling dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt aangaande de duur van uw verblijf in Iran voorafgaand aan uw terugkeer naar Afghanistan roept eveneens vragen op.

U verklaringen betreffende uw scholingsniveau en uw graad van alfabetisering overtuigen evenmin. Zo stelde u op 9 maart 2016 dat u in Afghanistan geen formele scholing genoot en geheel niet te kunnen lezen of schrijven (verklaring DVZ – vraag 11). Tijdens uw gehoor voor het CGVS herhaalt u uw eerdere verklaring dat u geen formele scholing in Afghanistan genoot. Maar waar u op de Dienst Vreemdelingenzaken nog stelde niet te kunnen lezen of schrijven verklaart u voor het CGVS dat u tijdens uw twee maanden durende opleiding als politieagent een alfabetiseringscursus volgde. Verder stelt u enerzijds dat uw analfabetisme geen probleem vormde bij uw aanwerving, anderzijds verklaart u dat u wel een beetje kon lezen en schrijven (cgvs p.11-12). Eerder tijdens het gehoor verklaart u ook dat u tijdens uw drie jaar durende detentie studeerde (cgvs p.4). Dat deze studie vruchten afwierp blijkt later tijdens het gehoor. U stelt in de gevangenis een gedicht te hebben geschreven dat u op uw arm tatoeëerde (cgvs p.18). Verder verklaart u een Facebookprofiel te beheren. Wanneer het CGVS informeert naar de door u gebruikte profielnaam wijst u de tolk in het Engels op de correcte spelling. Waar de tijdslijn op uw profiel weinig activiteit vertoont wijst een controle na het gehoor er op dat u bijzonder veelvuldig berichten publiceert op de profielen van andere gebruikers. Een aantal van deze berichten dateren van voor maart 2016. Dat u op 9 maart 2016 voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde niet te kunnen lezen of schrijven maar dat u tijdens het gehoor voor het CGVS toegeeft wel gealfabetiseerd te zijn en zelfs in die mate dat u tijdens uw detentie een gedicht schreef, dat u bijzonder actief bent op Facebook en de tolk tijdens het gehoor in de Engelse taal wijst op de correcte spelling van uw naam doet het ernstige vermoeden ontstaan dat u de Belgische asielinstanties geen zicht wil bieden op uw scholingsniveau. Voorgaande elementen doen besluiten dat u de Belgische asielinstanties bewust geen zicht verschaft op uw geboortedatum en dus identiteit, de duur van uw verblijf in het buitenland en uw scholingsniveau. De vaststelling ondergraaft op bijzonder ernstige wijze uw algemene geloofwaardigheid.

Zelfs indien abstractie gemaakt wordt van uw tegenstrijdige en weinig aannemelijke verklaringen betreffende uw leeftijd, de duur van uw verblijf in Iran en uw scholingsniveau dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen betreffende uw problemen in Afghanistan niet overtuigen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen betreffende de aanleiding van uw conflict met B. allerm minst overtuigen. Zo stelt u dat B. een spion van de taliban was in het Afghaans nationaal leger. U verklaart dat u de handel en wandel van B. onderzocht en op een dag merkte dat hij met de taliban telefoneerde (vragenlijst cgvs – vraag 3.5 en CGVS p. 16 en 18-19). Tegelijkertijd verklaart u dat B. in de kamer in het opleidingscentrum de taliban steeds verdedigde en dat zijn steun aan deze groepering tot discussies leidde (cgvs p.15-16 en 19). Waar niet betwist kan worden dat de taliban ook in de Afghaanse veiligheidsdiensten is geïnfiltrerd mag er echter redelijkerwijs vanuit gegaan worden dat personen belast met spionageopdrachten voor deze groepering deze in alle discretie uitvoeren. Aan uw bewering dat B. een talibanspion was maar tezelfdertijd zijn telefoontjes pleegde in de toiletten en propaganda voerde voor de taliban kan dan ook geen geloof worden gehecht. Wanneer het CGVS u confronteert met uw weinig aannemelijke voorstelling van zaken verwijst u louter in algemene bewoordingen naar de infiltratie door de taliban bij de Afghaanse veiligheidsdiensten. Het voorgaande leidt er toe dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweringen over de oorzaak van uw problemen in Afghanistan, uw conflict met B. in het Afghaans nationaal leger. Logischerwijze kan er dan ook geen geloof worden gehecht aan de feiten die er het gevolg van zouden geweest zijn, namelijk uw conflict met B. in Surobi, uw veroordeling en uw problemen met de taliban in de gevangenis.

Hoe dan ook, uw verklaringen over de confrontatie met B. in Surobi overtuigen evenmin.

Zo stelde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat jullie op de terugweg van Surobi naar Kaboel door hem gevolgd werden, waarna hij jullie tegenhield met behulp van een vuurwapen (vragenlijst CGVS – vraag 3.5). Tijdens uw gehoor voor het CGVS blijkt u een geheel andere weergave van deze feiten te geven. U stelt dat jullie blikken elkaar kruisten bij het verlaten van het restaurant waarna B. u onmiddellijk probeerde neer te schieten (cgvs p.16 en 21). Wanneer het CGVS u confronteert met uw weinig consistente verklaringen hieromtrent stelt u dat uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken mogelijks een vergissing betreffen en de feiten zich afspeelden zoals u ze op het CGVS opvoert (cgvs p.22). Verder verklaarde u op de DVZ dat jullie B. sloegen nadat hij jullie tegen hield en dat jullie vluchtten nadat hij het bewustzijn was verloren (vragenlijst CGVS – vraag 3.5). Uit deze verklaring valt af te leiden dat u samen met uw vrienden B. mishandelde tot hij het bewustzijn verloor. Tijdens het gehoor voor het CGVS stelt u hierover dat enkel uw vriend G.M. achter B. sloop, zijn wapen uit zijn handen trok en hem twee of drie rake klappen op zijn hoofd gaf met de kolf (cgvs p.16 en 20-21). Wanneer het CGVS u confronteert met uw weinig consistente verklaringen stelt u andermaal dat de neerslag van het gehoor op de DVZ niet correct is. De vaststelling dat u op de DVZ en het CGVS bijzonder weinig consistente tot ronduit tegenstrijdige verklaringen aflegt betreffende een essentieel element van uw asielaanvraag ondergraaft verder de geloofwaardigheid van uw beweringen betreffende uw problemen in Afghanistan.

Ter verklaring voor uw strenge bestraffing, u werd tot acht jaar gevangenis veroordeeld, stelt u dat B. niet enkel banden met de taliban maar ook met hooggeplaatste overheidsfunctionarissen heeft (vragenlijst CGVS – vraag 3.5 en CGVS p.16, 18 en 21-22). Gevraagd met welke hooggeplaatste functionarissen B. juist banden onderhield geeft u het vage antwoord dat hij veel mensen, waaronder parlementsleden kent. U vervolgt met de schimmige verklaring dat u dit vooral aanvoelde in de rechtbank. Wanneer het CGVS informeert welke parlementsleden B. kent antwoordt u dat u deze vraag nog had kunnen beantwoorden op het moment van uw arrestatie in Afghanistan maar niet meer op het moment van het gehoor omdat u tijdens de drie jaar durende detentie en uw verblijf in België veel namen vergeten bent (cgvs p.21). Gezien uw bewering dat u bijzonder streng gestraft werd vanwege de banden tussen B. en generaals en parlementsleden mag redelijkerwijs verwacht worden dat u duidelijke verklaringen kan afleggen met wie deze banden nauwe banden onderhield. De vaststelling dat u hier geheel niet toe in staat bent ondergraaft verder de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag.

Aangaande de moord op uw vriend/celgenoot Ba. stelde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij in de gevangenis onthoofd werd (vragenlijst cgvs – vraag 3.5). Bij aanvang van het gehoor voor het CGVS stelt u dat u ontdekte dat dit foutief genoteerd werd en dat uw vriend na uw vrijlating gedood werd (cgvs p.1-2). Later tijdens het gehoor preciseert u dat Ba. zeventien dagen na jullie vrijlating gedood werd in het district Tagab (cgvs p.22). Wanneer het CGVS u er op wijst dat uit de neerslag van het gehoor op de DVZ duidelijk blijkt dat u verklaarde dat uw vriend/celgenoot in de gevangenis onthoofd werd en dat u deze onthoofding in uw antwoord kaderde in de vijandigheid van de taliban tegen uw groep in deze gevangenis overtuigt uw antwoord, dat u dergelijke verklaring op de DVZ niet aflegde geheel niet. Uit de neerslag van uw gehoor op de DVZ blijkt immers duidelijk dat u verklaarde dat Ba. in de gevangenis onthoofd werd.

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten wijzigen bovenstaande conclusie niet. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat documenten de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstellen aangezien ze enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Ze volstaan op zichzelf niet om de geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen. Wat betreft het identiteitsdocument (taskara), het opleidingsattest en de twee documenten aangaande uw verblijf in de gevangenis dient te worden gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielaanvraagster of bij het ondersteunen van zijn asielaanvraag. Aangaande de twee foto's waarop u afgebeeld staat in politie-uniform, de foto die genomen zou zijn tijdens uw verblijf in Iran en de vijf foto's die genomen zouden zijn in de gevangenis dient te worden opgemerkt dat aan privé-foto's geen bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport “UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan” van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afghaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijk karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit “conflict affected areas” nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Kabul te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus Afghanistan: Security Situation in Kabul province van 25 april 2017) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het zuiden, zuidoosten en het oosten. De provincie Kabul behoort tot het centrum van Afghanistan. Uit de bijgevoegde informatie blijkt voorts dat het conflictgerelateerd geweld dat er plaatsvindt zich voornamelijk concentreert in het district Surobi en in beduidend mindere mate in de rest van de provincie. Het gros van de gewelddaden die er in de provincie plaatsvinden is doelgericht van aard. Het geweld neemt hoofdzakelijk de vorm aan van gewapende confrontaties tussen de Afghaanse veiligheidsdiensten en opstandelingen, en dit voornamelijk in de Uzbin vallei. Daarnaast vinden er in de provincie, net zoals de hoofdstad Kabul, aanslagen plaats tegen “high profile” doelwitten waarbij de voornamelijk de aanwezige veiligheidsdiensten en overheidsfunctionarissen gevisieerd worden.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de provincie Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een

ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit de provincie Kabul aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert twee middelen aan.

- In een eerste middel voert verzoeker een schending aan van de volgende bepalingen:

"artikel 1A, §2, van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen, artikels 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet, de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, artikel 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna "EVRM");"

Verzoeker voert aan dat hij ernstige bedreigingen heeft ondergaan in Afghanistan, die plaatsvonden in de context van een gewapend conflict tussen de overheid en Anti-Gouvernementele Elementen (AGE's), zoals de taliban.

Hij vreest vervolging door de taliban bij een terugkeer naar Afghanistan door de taliban omwille van een conflict met zijn collega bij het Afghaanse leger, B., die een spion was van de taliban. Verzoeker heeft aldus een vrees voor vervolging omwille van zijn politieke overtuigingen, zoals bepaald in artikel 48/3, § 4, e), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker merkt op dat hij afkomstig is uit het district Kalakan in de provincie Kabul. Hij benadrukt dat de provincie Kabul het grootste aantal burgerslachtoffers heeft in Afghanistan: *"(1758 van 01/09/2016 tot 28/02/2017, dus alleen gedurende 6 maanden). Er werden 300 veiligheid incidenten gedurende deze 6 maanden genoteerd."*

Verzoeker wijst er verder op dat de taliban in hun mededeling van april 2015 hebben aangekondigd dat zij hun offensief gingen richten op overheidsdiensten en de internationale gemeenschap en degenen die hier steun aan verlenen (verzoekschrift, stuk 3). Deze objectieve informatie komt overeen met verzoekers verklaringen over zijn vervolgingsfeiten door de taliban. Gezien de huidige context van conflict en geweld in zijn provincie en Afghanistan, zijn verzoekers verklaringen niet enkel coherent maar ook plausibel. Verzoeker voert verder aan dat hij niet kan rekenen op effectieve bescherming van de Afghaanse autoriteiten, omdat zij geen controle hebben in zijn regio van herkomst, de provincie Kabul, waar de taliban en andere AGE's aanwezig zijn.

Verzoeker meent dat de motivering van de commissaris-generaal onvoldoende is om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van zijn vrees voor vervolging en verwijst hiervoor naar zijn tweede middel. Verzoekers verklaringen dienen op een objectieve wijze te worden bekeken, rekening houdend met de objectieve informatie over de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst en de vervolging van leden van het Afghaanse leger en personen die de overheid steunen en hem indien nodig *"het voordeel van de twijfel"* te verlenen. Verzoeker vraagt tevens de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal toont niet aan dat verzoeker geen risico loopt om bij een terugkeer naar Afghanistan opnieuw slachtoffer te zijn van deze vervolgingen. Verzoeker meent dat hij op basis van zijn verklaringen, die eenduidig, van goede trouw en spontaan zijn en persoonlijke ervaringen duiden, en overeenkomen met de beschikbare landeninformatie, een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn verzoek om internationale bescherming aannemelijk te maken en te staven. Hij verwijst tevens naar zijn tweede middel.

Verzoeker geeft verder een theoretische toelichting omtrent de subsidiaire beschermingsstatus en meent dat hij voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij wijst andermaal op het gewapende conflict dat heerst in zijn regio van herkomst en de vervolging van leden van het Afghaanse leger en personen die de overheid steunen.

- In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van de volgende bepalingen:

“artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 62 van de vreemdelingenwet, algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, de redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, artikelen 4 en 41 van de Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna "Handvest")”.

Verzoeker meent dat de motieven van de bestreden beslissing onvoldoende en niet draagkrachtig zijn om tot de ongelooftwaardigheid van zijn relaas te besluiten.

Verzoeker benadrukt vooreerst dat zijn herkomst uit de provincie Kabul niet wordt betwist en herhaalt dat de veiligheidssituatie er verslechterd is, dat de taliban en andere AGE's er aanwezig zijn en de regering steeds minder controle heeft. Verzoekers verklaringen over de vervolgingsfeiten zijn aldus plausibel en stemmen overeen met de beschikbare informatie, waardoor zij als aannemelijk moeten worden beschouwd.

Verzoeker voert verder aan dat hij zich van geboortedatum vergist heeft tijdens het interview bij aanvang van de procedure en dat de geboortedatum die op zijn taskara vermeld staat de juiste is.

Verzoeker bevestigt bovendien dat hij slechts één jaar in Iran verbleef en meent dat dit *“waarschijnlijk”* een misverstand betrof met de tolk die aanwezig was op het interview bij aanvang van de procedure.

Verzoeker bevestigt verder dat hij nooit formeel scholing genoot, maar wel Dari kan lezen en schrijven. Er werd hem bij aanvang van de procedure enkel gevraagd of hij scholing had genoten, niet of hij kon lezen of schrijven.

Daarna bevestigt verzoeker dat de spion van de taliban, B., in zijn vriendenkring en aldus in kleine groepen propaganda voerde voor de taliban, en dit aldus, in tegenstelling tot wat de commissaris-generaal beweert, discreet deed.

Verzoeker bevestigt ook nog dat B. hem probeerde neer te schieten bij het verlaten van het restaurant en dat B. werd geslagen door G.M., een vriend van verzoeker. Hij wijst op tolkproblemen tijdens het interview bij aanvang van de procedure.

Waar de bestreden beslissing hem verwijt dat hij zich niet de namen van de parlementsleden met wie B. banden heeft kan herinneren, benadrukt verzoeker dat zijn ruzie met B. en zijn gevangenisstraf vele jaren geleden plaatsvonden. Verzoeker heeft thans aangegeven dat hij zich kan herinneren dat de nonkel van B. parlements lid is in de provincie Logar .

Verzoeker bevestigt verder dat zijn vriend Ba. na zijn vrijlating gedood werd, en wijst andermaal op een misverstand met de tolk tijdens het interview bij aanvang van de procedure.

Verzoeker besluit dan ook dat de motivering van de bestreden beslissing over de ongelooftwaardigheid van zijn bedreigingen door de taliban niet draagkrachtig is en dat zijn verklaringen als aannemelijk en geloofwaardig moeten beschouwd worden, indien nodig op basis van *“het voordeel van de twijfel”*.

Verzoeker benadrukt bovendien dat de motivering van de commissaris-generaal betreffende de subsidiaire beschermingsstatus niet draagkrachtig is en herhaalt zijn verweer inzake de veiligheidssituatie in de provincie Kabul. Hij wijst er bovendien op dat de commissaris-generaal geen specifieke informatie vermeldt over zijn district Kalakan binnen de provincie Kabul.

Verzoeker besluit dat *“Ten gevolge ment verzoeker dat het onmogelijk is dat de Commissaris generaal met alle kennis der zaken een draagkrachtige beslissing kan nemen betreffende de nood aan internationale bescherming in hoofde van verzoeker. Dit leidt tot een schending van de formele, uitdrukkelijke motiveringsplicht van verwerende partij.*

Ter conclusie, de elementen die worden ingeroepen door de Commissaris generaal zijn onvoldoende en niet draagkrachtig.

Er bestaan voldoende objectieve elementen die de nauwkeurige en eenduidige verklaringen van verzoeker ondersteunen opdat zijn asielrelaas als geloofwaardig beschouwd wordt door Uw Raad, indien nodig op basis van het voordeel van twijfel.

De argumentatie en redenering van verweerder is niet overtuigend en de bestreden beslissing is niet draagkrachtig gemotiveerd. Bovendien heeft verweerder niet met alle vereiste objectiviteit de verklaringen van verzoeker en de beschikbare informatie behandeld.

Verzoeker volhardt dat verzoeker een geronde vrees voor vervolging heeft, of allerminst een reëel risico loopt op ernstige schade.

Het middel is gegrond.”

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker het artikel “*Taliban announce spring offensive in Afghanistan*” van Associated Press van 22 april 2015 (stuk 3) toe aan het verzoekschrift.

2.1.3. In een aanvullende nota van 25 maart 2019 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- UNHCR's “*Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan*” van 30 augustus 2018;
- EASO-rapport “*Afghanistan Security Situation*” van december 2017;
- EASO-rapport “*Afghanistan Security Situation Update*” van mei 2018;
- EASO-rapport “*Country Guidance Afghanistan*” van juni 2018.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem bepalingen die verzoeker geschonden acht, maakt op zich niet aannemelijk dat hij een nood heeft aan internationale bescherming.

2.3. Verzoeker slaagt er niet in om de door hem aangevoerde vervolgingsfeiten aannemelijk te maken. Met het louter herhalen van zijn vrees voor vervolging door de taliban, het volharden dat zijn verklaringen eenduidig, spontaan en van goede trouw zijn en het minimaliseren van de gevolgtrekkingen in de bestreden beslissing, kan hij de motivering in de bestreden beslissing niet weerleggen of in een ander daglicht stellen.

Wat de vastgestelde tegenstrijdigheden in zijn verklaringen bij aanvang van de procedure en tijdens het persoonlijk onderhoud betreft, vergenoegt verzoeker zich er toe om zijn uiteindelijke verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud te bevestigen. De Raad merkt echter op dat het zich louter scharen achter één van de tegenstrijdige verklaringen, zonder in zijn verzoekschrift elementen aan te voeren waarom die verklaringen de juiste zouden zijn, niet volstaat om dat de in de bestreden beslissing vastgestelde pertinente en correcte tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen bij aanvang van de procedure en tijdens het persoonlijk onderhoud op te heffen. De Raad merkt immers op dat verzoeker zich beroept op misverstanden met de tolk tijdens het interview bij aanvang van de procedure, doch de Raad is van oordeel dat het niet ernstig is om na confrontatie met een negatieve beslissing louter hypothetische communicatieproblemen of misverstanden met de tolk tijdens het interview bij aanvang van de procedure op te werpen. In deze merkt de Raad immers op dat verzoekers verklaringen aan hem werden voorgelezen in het Dari en dat hij deze voor akkoord heeft ondertekend, zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen, zodat hij zich uitdrukkelijk akkoord heeft verklaard met de inhoud ervan (CGVS-vragenlijst, stuk 11; DVZ-verklaring, stuk 12).

Waar verzoeker nog aanvoert dat hij tijdens het interview bij aanvang van de procedure nooit werd gevraagd of hij kon lezen of schrijven, merkt de Raad op dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker tijdens dit interview aangaf dat hij analfabeet was en verklaarde “*ik kan niet lezen en schrijven*” (DVZ-verklaring, stuk 11, p. 4), terwijl uit de pertinente en terechte vaststellingen in de bestreden beslissing blijkt dat deze verklaring ongeloofwaardig is en tegenstrijdig met verzoekers verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud. Dergelijke vaststellingen vormen een indicatie dat verzoeker geen zicht wil bieden op zijn daadwerkelijk profiel en scholingsniveau.

Waar verzoeker bovendien meent dat hij zich tijdens het interview bij aanvang van de procedure vergist heeft in zijn geboortedatum, merkt de Raad op dat dit een kernelement betreft van verzoekers identiteit, zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker dit element correct weergeeft.

Dit geldt temeer nu uit de vaststellingen in de bestreden beslissing blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen over zijn scholingsniveau en dat hij data kan reproduceren. De Raad merkt dan ook op dat verzoekers verweer in het verzoekschrift geenszins een verklaring kan bieden voor het geheel van de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden in zijn verklaringen bij aanvang van de procedure en tijdens het persoonlijk onderhoud die kernelementen van zijn identiteit, profiel, verblijfplaatsen en de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten betreffen. De in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen doen dan ook afbreuk aan verzoekers algehele geloofwaardigheid en die van de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten.

De bestreden beslissing oordeelde bovendien terecht dat verzoekers verklaringen over de door hem geschetste vervolgingsfeiten ongeloofwaardig zijn. Waar hij in zijn verzoekschrift aanvoert dat zijn collega B. enkel propaganda voerde voor de taliban in kleine groepen in het leger en dit aldus wel discreet deed, merkt de Raad op dat dergelijke *post factum* verklaringen niet worden aanvaard. Verzoeker bleef op de vlakte wanneer hem wordt gevraagd om verdere toelichting te geven over het gegeven dat iemand die spioneert in het Afghaanse leger voor de taliban beter geen propaganda zou voeren waaruit zijn sympathie voor de taliban zou blijken, en hij heeft zelf zelfs niet vermeld dat dit kon in kleine groepen (CGVS-gehoorverslag, stuk 6, p. 18-19).

Verzoeker voert verder, ter minimalisering van de vaststelling in de bestreden beslissing dat het niet aannemelijk is dat verzoeker zich de namen van de parlementsleden die B. steunen niet herinnert, aan dat deze feiten lang geleden gebeurden. De Raad merkt op dat dit verweer geen afdoende verklaring biedt voor bovenstaande vaststelling in de bestreden beslissing. Van een verzoeker om internationale bescherming kan immers redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij een gedegen kennis heeft over zijn vervolger en de personen die hem steunen, gezien dergelijke informatie essentieel is voor de inschatting van zijn vrees. Verzoeker brengt geen bewijs bij van enige geheugenproblemen die hem zouden verhinderen om dergelijke informatie te reproduceren. Dat verzoeker pas in zijn verzoekschrift vermeldt dat de oom van zijn vervolger B. parlements lid is, is dan ook laattijdig en deze loutere bewering kan zijn lacunaire kennis hierover niet verschonen.

De motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“Zo stelde u op 9 maart 2016 op de Dienst Vreemdelingenzaken dat u op 6 september 1987 geboren bent (verklaring DVZ – vraag 4). Bij aanvang van uw gehoor voor het CGVS stelt u dat er zich een vergissing voordeed op de Dienst Vreemdelingenzaken en dat de door genoteerde geboortedatum niet correct is. U verklaart nu in het bezit te zijn van een identiteitsdocument (taskara) waarop uw correcte leeftijd vermeld staat (cgvs p. 1-2 en 23). Uw bewering dat uw eigen verklaring betreffende uw geboortedatum op de Dienst Vreemdelingenzaken niet correct is maar de geboortedatum op het door u neergelegde identiteitsdocument wel roept ernstige vragen op. U blijkt doorheen het gehoor immers allermist moeilijkheden te hebben met het memoriseren van data. Er kan bijgevolg vanuit gegaan worden dat u correcte verklaringen kan afleggen wanneer u naar uw geboortedatum gevraagd wordt. Het voorgaande doet vermoeden dat u de door u op de DVZ opgegeven geboortedatum wil aanpassen aan de geboortedatum die vermeld wordt op uw tijdens de asielpcedure ontvangen identiteitsdocument.

Verder verklaart u bij aanvang van het gehoor voor het CGVS dat naast de vergissing betreffende uw geboortedatum ook de duur van uw verblijf in Iran foutief genoteerd werd op de Dienst Vreemdelingenzaken. U stelt dat u geen anderhalf jaar maar slechts één jaar in Iran verbleef (cgvs p. 1-2). Hierover dient te worden opgemerkt dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken geenszins verklaarde dat u gedurende anderhalf jaar in Iran verbleef. In de Vragenlijst stelde u wel gedurende tweeënhalve jaar in Iran te hebben verbleven (vragenlijst cgvs – vraag 3.1). De vaststelling dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt aangaande de duur van uw verblijf in Iran voorafgaand aan uw terugkeer naar Afghanistan roept eveneens vragen op.

U verklaringen betreffende uw scholingsniveau en uw graad van alfabetisering overtuigen evenmin. Zo stelde u op 9 maart 2016 dat u in Afghanistan geen formele scholing genoot en geheel niet te kunnen lezen of schrijven (verklaring DVZ – vraag 11). Tijdens uw gehoor voor het CGVS herhaalt u uw eerdere verklaring dat u geen formele scholing in Afghanistan genoot. Maar waar u op de Dienst Vreemdelingenzaken nog stelde niet te kunnen lezen of schrijven verklaart u voor het CGVS dat u tijdens uw twee maanden durende opleiding als politieagent een alfabetiseringscursus volgde. Verder stelt u enerzijds dat uw analfabetisme geen probleem vormde bij uw aanwerving, anderzijds verklaart u dat u wel een beetje kon lezen en schrijven (cgvs p. 11-12). Eerder tijdens het gehoor verklaart u ook dat u tijdens uw drie jaar durende detentie studeerde (cgvs p. 4).

Dat deze studie vruchten afwierp blijkt later tijdens het gehoor. U stelt in de gevangenis een gedicht te hebben geschreven dat u op uw arm tatoeëerde (cgvs p.18). Verder verklaart u een Facebookprofiel te beheren. Wanneer het CGVS informeert naar de door u gebruikte profielnaam wijst u de tolk in het Engels op de correcte spelling. Waar de tijdslijn op uw profiel weinig activiteit vertoont wijst een controle na het gehoor er op dat u bijzonder veelvuldig berichten publiceert op de profielen van andere gebruikers. Een aantal van deze berichten dateren van voor maart 2016. Dat u op 9 maart 2016 voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde niet te kunnen lezen of schrijven maar dat u tijdens het gehoor voor het CGVS toegeeft wel gealfabetiseerd te zijn en zelfs in die mate dat u tijdens uw detentie een gedicht schreef, dat u bijzonder actief bent op Facebook en de tolk tijdens het gehoor in de Engelse taal wijst op de correcte spelling van uw naam doet het ernstige vermoeden ontstaan dat u de Belgische asielinstanties geen zicht wil bieden op uw scholingsniveau. Voorgaande elementen doen besluiten dat u de Belgische asielinstanties bewust geen zicht verschaft op uw geboortedatum en dus identiteit, de duur van uw verblijf in het buitenland en uw scholingsniveau. De vaststelling ondergraaft op bijzonder ernstige wijze uw algemene geloofwaardigheid.

Zelfs indien abstractie gemaakt wordt van uw tegenstrijdige en weinig aannemelijke verklaringen betreffende uw leeftijd, de duur van uw verblijf in Iran en uw scholingsniveau dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen betreffende uw problemen in Afghanistan niet overtuigen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen betreffende de aanleiding van uw conflict met B. allerminst overtuigen. Zo stelt u dat B. een spion van de taliban was in het Afghaans nationaal leger. U verklaart dat u de handel en wandel van B. onderzocht en op een dag merkte dat hij met de taliban telefoneerde (vragenlijst cgvs – vraag 3.5 en CGVS p. 16 en 18-19). Tegelijkertijd verklaart u dat B. in de kamer in het opleidingscentrum de taliban steeds verdedigde en dat zijn steun aan deze groepering tot discussies leidde (cgvs p.15-16 en 19). Waar niet betwist kan worden dat de taliban ook in de Afghaanse veiligheidsdiensten is geïnfiltreerd mag er echter redelijkerwijs vanuit gegaan worden dat personen belast met spionageopdrachten voor deze groepering deze in alle discretie uitvoeren. Aan uw bewering dat B. een talibanspion was maar tezelfdertijd zijn telefoontjes pleegde in de toiletten en propaganda voerde voor de taliban kan dan ook geen geloof worden gehecht. Wanneer het CGVS u confronteert met uw weinig aannemelijke voorstelling van zaken verwijst u louter in algemene bewoordingen naar de infiltratie door de taliban bij de Afghaanse veiligheidsdiensten. Het voorgaande leidt er toe dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweringen over de oorzaak van uw problemen in Afghanistan, uw conflict met B. in het Afghaans nationaal leger. Logischerwijze kan er dan ook geen geloof worden gehecht aan de feiten die er het gevolg van zouden geweest zijn, namelijk uw conflict met B. in Surobi, uw veroordeling en uw problemen met de taliban in de gevangenis.

Hoe dan ook, uw verklaringen over de confrontatie met B. in Surobi overtuigen evenmin. Zo stelde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat jullie op de terugweg van Surobi naar Kaboel door hem gevolgd werden, waarna hij jullie tegenhield met behulp van een vuurwapen (vragenlijst CGVS – vraag 3.5). Tijdens uw gehoor voor het CGVS blijkt u een geheel andere weergave van deze feiten te geven. U stelt dat jullie blikken elkaar kruisten bij het verlaten van het restaurant waarna B. u onmiddellijk probeerde neer te schieten (cgvs p.16 en 21). Wanneer het CGVS u confronteert met uw weinig consistente verklaringen hieromtrent stelt u dat uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken mogelijks een vergissing betreffen en de feiten zich afspeelden zoals u ze op het CGVS opvoert (cgvs p.22). Verder verklaarde u op de DVZ dat jullie B. sloegen nadat hij jullie tegen hield en dat jullie vluchtten nadat hij het bewustzijn was verloren (vragenlijst CGVS – vraag 3.5). Uit deze verklaring valt af te leiden dat u samen met uw vrienden B. mishandelde tot hij het bewustzijn verloor. Tijdens het gehoor voor het CGVS stelt u hierover dat enkel uw vriend G.M. achter B. sloop, zijn wapen uit zijn handen trok en hem twee of drie rake klappen op zijn hoofd gaf met de kolf (cgvs p.16 en 20-21). Wanneer het CGVS u confronteert met uw weinig consistente verklaringen stelt u andermaal dat de neerslag van het gehoor op de DVZ niet correct is. De vaststelling dat u op de DVZ en het CGVS bijzonder weinig consistente tot ronduit tegenstrijdige verklaringen aflegt betreffende een essentieel element van uw asielrelaas ondergraaft verder de geloofwaardigheid van uw beweringen betreffende uw problemen in Afghanistan.

Ter verklaring voor uw strenge bestraffing, u werd tot acht jaar gevangenis veroordeeld, stelt u dat B. niet enkel banden met de taliban maar ook met hooggeplaatste overheidsfunctionarissen heeft (vragenlijst CGVS – vraag 3.5 en CGVS p.16, 18 en 21-22). Gevraagd met welke hooggeplaatste functionarissen B. juist banden onderhield geeft u het vage antwoord dat hij veel mensen, waaronder parlamentsleden kent. U vervolgt met de schimmige verklaring dat u dit vooral aanvoelde in de rechtbank. Wanneer het CGVS informeert welke parlamentsleden B. kent antwoordt u dat u deze vraag nog had kunnen beantwoorden op het moment van uw arrestatie in Afghanistan maar niet meer op het moment van het gehoor omdat u

tijdens de drie jaar durende detentie en uw verblijf in België veel namen vergeten bent (cgvs p.21). Gezien uw bewering dat u bijzonder streng gestraft werd vanwege de banden tussen B. en generaals en parlamentsleden mag redelijkerwijs verwacht worden dat u duidelijke verklaringen kan afleggen met wie deze banden nauwe banden onderhield. De vaststelling dat u hier geheel niet toe in staat bent ondergraaft verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Aangaande de moord op uw vriend/celgenoot Ba. stelde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij in de gevangenis onthoofd werd (vragenlijst cgvs – vraag 3.5). Bij aanvang van het gehoor voor het CGVS stelt u dat u ontdekte dat dit foutief genoteerd werd en dat uw vriend na uw vrijlating gedood werd (cgvs p.1-2). Later tijdens het gehoor preciseert u dat Ba. zeventien dagen na jullie vrijlating gedood werd in het district Tagab (cgvs p.22). Wanneer het CGVS u er op wijst dat uit de neerslag van het gehoor op de DVZ duidelijk blijkt dat u verklaarde dat uw vriend/celgenoot in de gevangenis onthoofd werd en dat u deze onthoofding in uw antwoord kaderde in de vijandigheid van de taliban tegen uw groep in deze gevangenis overtuigt uw antwoord, dat u dergelijke verklaring op de DVZ niet aflegde geheel niet. Uit de neerslag van uw gehoor op de DVZ blijkt immers duidelijk dat u verklaarde dat Ba. in de gevangenis onthoofd werd.

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten wijzigen bovenstaande conclusie niet. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat documenten de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstellen aangezien ze enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Ze volstaan op zichzelf niet om de geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen. Wat betreft het identiteitsdocument (taskara), het opleidingsattest en de twee documenten aangaande uw verblijf in de gevangenis dient te worden gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas. Aangaande de twee foto's waarop u afgebeeld staat in politie-uniform, de foto die genomen zou zijn tijdens uw verblijf in Iran en de vijf foto's die genomen zouden zijn in de gevangenis dient te worden opgemerkt dat aan privé-foto's geen bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld."

De bestreden beslissing oordeelde dan ook terecht dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging door de taliban omwille van de problemen met zijn collega B. bij het Afghaanse leger. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog wijst op de vervolging van leden van de overheidsdiensten in Afghanistan, stelt de Raad vast dat uit de door verzoeker geciteerde informatie (verzoekschrift, stuk 3) niet blijkt dat louter verzoekers profiel als medewerker van de overheid zou volstaan om aan te tonen dat hij bij zijn terugkeer naar Afghanistan zou dreigen te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoeker dient de door hem aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken, *quod non in casu*. Naast de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van de problemen die verzoeker ertoe genoopt hebben Afghanistan te verlaten, haalt verzoeker geen concrete, recente, geloofwaardige en ernstige, aan zijn profiel als lid van de Afghaanse veiligheidsdiensten gelinkte problemen aan.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, is de Raad van oordeel dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde problemen, zodat hij zich niet dienstig kan beroepen op voormeld artikel. Immers, de commissaris-generaal heeft verzoekers voorgehouden vervolging, zijn beweerde ondergane ernstige schade of de ingeroepen bedreigingen terecht als ongeloofwaardig van de hand gewezen, waardoor er *in casu* geen sprake is van een omkering van de bewijslast.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Het staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Afghanistan een gewapend conflict is. Dit blijkt genoegzaam uit de UNHCR “*Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan*” van 30 augustus 2018

De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c).

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet stelt de bestreden beslissing terecht als volgt:

“Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Kabul te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus Afghanistan: Security Situation in Kabul province van 25 april 2017) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict te situeren is in het zuiden, zuidoosten en het oosten. De provincie Kabul behoort tot het centrum van Afghanistan. Uit de bijgevoegde informatie blijkt voorts dat het conflictgerelateerd geweld dat er plaatsvindt zich voornamelijk concentreert in het district Surobi en in beduidend mindere mate in de rest van de provincie. Het gros van de gewelddaden die er in de provincie plaatsvinden is doelgericht van aard. Het geweld neemt hoofdzakelijk de vorm aan van gewapende confrontaties tussen de Afgaanse veiligheidsdiensten en opstandelingen, en dit voornamelijk in de Uzbin vallei. Daarnaast vinden er in de provincie, net zoals de hoofdstad Kabul, aanslagen plaats tegen “high profile” doelwitten waarbij de voornamelijk de aanwezige veiligheidsdiensten en overheidsfunctionarissen gevisieerd worden.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de provincie Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit de provincie Kabul aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.”

De Raad merkt op dat de informatie toegevoegd door de commissaris-generaal in zijn aanvullende nota deze analyse genoegzaam bevestigt. Verzoekers algemene betoog in het verzoekschrift is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan de vaststelling in de bestreden beslissing. Met het louter verwijzen naar de aanwezigheid van strijdende groeperingen in zijn district, het aantal burgerslachtoffers en veiligheidsincidenten over een periode van zes maanden in de provincie Kabul en het aanvoeren dat niet specifiek werd gemotiveerd over zijn district Kalakan, toont verzoeker niet aan dat de informatie waarover de commissaris-generaal beschikt niet correct dan wel niet actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

De Raad merkt op dat de analyse van de veiligheidssituatie in de provincie Kabul als een geheel moet worden gelezen en dat deze feiten samen gelezen moeten worden met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

De vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt worden dan ook overgenomen.

Hoewel dit de uitzonderlijke situatie betreft waarbij collectieve elementen een belangrijke rol spelen, moet niettemin verzoekers verzoek om internationale bescherming ook systematisch individueel worden onderzocht en dit in verhouding tot de twee andere in artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet bedoelde situaties.

Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven en de situatie waarbij rekening wordt gehouden met zijn persoonlijke omstandigheden, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker brengt geen andere elementen aan in zijn verzoekschrift.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar de provincie Kabul een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien juni tweeduizend negentien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP